

# РЕШЕНИЕ

№ 6584

гр. София, 20.11.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева**

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов  
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7855** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Е. В. Б., ЕГН [ЕГН], срещу решение № 144705 от 08.07.2020 г., постановено по нахд № 12527/2019 г. по описа на СРС, НО, 107 състав.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 19-4332-006809/16.04.2019 г., издадено от началник група към СДВР в ОПП - СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание глоба, в размер на 400 лв., за нарушение на чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането.

С жалбата се иска отмяна на решението, поради противоречие с материалния закон и необоснованост. Твърди се, че административнонаказателната отговорност на касатора е нзаконосъобразно ангажирана на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ, тъй като управляваният автомобил е семейна имуществена общност. Оспорен е изводът на СРС, че формата на вината на нарушителя е пряк умисъл. Касаторът твърди, че е узнала за просрочението с 3 дни на втората вноска по гражданска отговорност от проверяващия полицаи. Сочи, че през последните 8 години не е допускала нарушения по Закона за движение по пътищата.

Ответната страна не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на касационната жалба. Счита, че в НП и в АУАН е посочена правна норма, която изключва собствеността на водача върху управлявания от него автомобил.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Районният съд е възприел следната фактическа обстановка: на 24.03.2019 г. Е. В. Б. управлявала в Столична община, по общински път № SOF1020, лек автомобил Фолксваген Голф ДК [рег.номер на МПС] , в посока [населено място]. Лекият автомобил бил регистриран на И. Д. Б.. На КПП В. лекият автомобил бил спрян за проверка, като проверяващият служител на ОПП – СДВР изискал документ, удостоверяващ сключването на задължителна застраховка Гражданска отговорност, но такъв не бил представен. Установено било, че сключеният за автомобила договор за застраховка Гражданска отговорност бил прекратен в 00.00 ч. на 21.03.2019 г.

СРС е установил, че към 05.04.2019 г. за МПС ДК [рег.номер на МПС] има активна застраховка Гражданска отговорност, но към процесната дата - 24.03.2019 г., е била прекратена, поради неплащане на вноса.

Обжалваното решение е неправилно, поради противоречието му с материалния закон. Районният съд е установил по категоричен начин, че на 24.03.2019 г. за управлението от Е. В. Б. лек автомобил, регистриран на И. Д. Б., не е бил налице действащ договор за задължителна застраховка Гражданска отговорност.

Съгласно чл. 638, ал. 3 от КЗ лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лв.

От представените пред районния съд доказателства се установява, че управлението от касатора лек автомобил е собственост и е регистриран на И. Д. Б.. Видно от удостоверение за граждански брак, представено с жалбата пред СРС, Е. В. Б. е съпруга на И. Д. Б., което обстоятелство не е оспорено от ответника във въззивното производство.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от Семейния кодекс вещните права, придобити по време на брака в резултат на съвместен принос, принадлежат общо на двамата съпрузи, независимо от това на чие име са придобити. Съвместният принос се предполага до доказване на противното (чл. 21, ал. 3 СК). Поради това в случая следва да се приеме, че автомобилът, управляван от касатора на процесната дата без валидно сключен договор за застраховка Гражданска отговорност, е семейна имуществена общност, тъй като е регистриран на името на съпруга на Б. на 21.08.2006 г. или по време на брака, сключен на 06.11.1987 г. Това обстоятелство обуславя извод, че Е. Б. е съсобственик на управлението лек автомобил. Нормата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ регламентира задължение за сключване на договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение. Касаторът, в качеството си на съсобственик на процесния автомобил, е сред задължените лица по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ. Поради това по отношение на осъществяването от нея нарушение следва да намери приложение разпоредбата на чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ, съгласно която на физическо лице по чл. 483, ал. 1, т. 1, което не

изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се налага глоба от 250 лв.

По гореизложените съображения настоящият касационен състав приема, че приложената от административнонаказващия орган санкционна разпоредба е неправилна. Спрямо нарушителя е приложен по-тежкия състав на чл. 638, ал. 3 от КЗ вместо относимия за установеното нарушение чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ. Поради това, като е потвърдил НП въззивният съд е допуснал нарушение на материалния закон, което представлява основание за отмяна на обжалваното решение. На отмяна подлежи и потвърденото с него НП.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 144705 от 08.07.2020 г., постановено по нахд № 12527/2019 г. по описа на СРС, НО, 107 състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 19-4332-006809/16.04.2019 г., издадено от началник група към СДВР в ОПП – СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: